

kastelige Midler. I denne Bestræbelse kan han altsaa og er han berettiget til, naar disse Misbrug have taget en vis Overhaand, at paaregne Lovgivningens Bistand, saaledes at han er sikker paa, at Medbejleren, hvis han griber til saadanne Midler, mødes af Loven.

Det er selvfølgelig disse Synspunkter, der have været afgørende for Regeringen, da den tog dette Spørgsmaal under Overvejelse og forelagde det Lovforslag, hvormed vi ere beskæftigede. Dette Lovforslag indeholder mange fortræffelige Enkeltheder, der, som de Herrer ville se, for en meget væsentlig Del ere indarbejdede i det foreliggende Ændringsforslag. Paa den anden Side mente Udvalget, at det, da vi allerede have en Lov paa dette Omraade, nemlig Lov Nr. 70 af 27. April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser, var naturligt og rimeligt, at man byggede paa denne Lov og deri indarbejdede de Bestemmelser, som man mente nødvendige og hensigtsmæssige paa dette Omraade. Hver Gang man lovgiver paa et saadant nyt Omraade, er det altid et stort Spørgsmaal, hvor meget eller hvor lidt man skal drage ind derunder, og selvfølgelig maa enhver Lovgivning være meget varsom med Hensyn til, hvorledes den drager Grænsen. Paa den ene Side er det klart, at man ikke maa drage Grænsen saa snævert, at enhver virkelig fri og til syvende og sidst virkelig legitim Rørelse hemmes; paa den anden Side maa Rammerne være saa faste, at man kan bygge noget derpaa, og de handlende selv, for hvem Loven kommer til at gælde paa dette Omraade, maa være beføjede til at vente, at Lovgivningen med Bestemthed siger, hvad de maa gøre, og hvad de ikke maa gøre. Det er ud fra disse Betragtninger, som sagt, at det foreliggende Lovforslag er bygget, og det er ligeledes ud fra disse Betragtninger, at Udvalget er gaaet til sit Arbejde, og hvorfra det foreliggende Ændringsforslag maa bedømmes.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til i det enkelte at gennemgaa det stillede Ændringsforslag, som altsaa formaliter fjerner sig noget fra Regeringsforslaget, men, som de Herrer ville se, i det væsentlige dog indeholder de i Forslaget optagne forskellige gode Ting. Udvalget har ment, at Rammerne maaske ikke burde drages saa snævert, som sket var, samt at enkelte Bestemmelser ikke burde medoptages i det foreliggende Ændringsforslag.

Man har ment at burde begynde med det Grundlag, som den nugældende Lov giver, og som det høje Ting vil se, er § 1 sammenbygget til Dels af § 1 i den nugældende Lov og §§ 4 og 5 sammesteds samt § 1, første Led, i Udkastet og Udkastets § 2. Som noget egentlig nyt skal jeg fremhæve, at man, foruden hvad der staar i den gældende Lov, af Hensyn til Beskyttelse af dansk Fabrikat har optaget Punkt 2. Det vil ogsaa kunne komme til Anvendelse i andre Tilfælde, men jeg tror, at det navnlig vil finde sin Anvendelse her. Man fandt derhos, at det var naturligere, at det, som i Lovforslaget blev tituleret falsk Reklame, fandt sin Optagelse i en særlig Paragraf blot som en skærpende Omstændighed ved den urigtige Varebetegnelse og findes optaget i Ændringsforslagets § 2.

Ændringsforslagets § 3 er bygget paa den gældende Lovs § 3 og paa Udkastets § 1, 2det Led, og det andet Membrum i § 3 er bygget væsentligt paa Udkastets § 1, 2det Led, og derefter komme nogle Undtagelsesbestemmelser, som ere byggede paa Udkastets § 1, 2det Membrum, og endelig det sidste Led i § 3, som svarer til Udkastets § 1, sidste Led. Jeg antager ikke, at der for de Herrer, der ere bekendte med selve Forslaget, vil være noget mærkeligt heri. — § 4 slutter sig til den gældende Lov og til Udkastets § 3, den angaar Forbudet mod Misbrug af „Genferkors“-Mærket. Det er af Hensyn til den internationale Pligt, at vi have maattet optage denne Bestemmelse. Dermed er i det væsentlige Ordningen angaaende den falske Reklame fuldendt. — I §§ 5 og 6 findes de Bestemmelser, som indeholdtes i Udkastets § 9, disse Bestemmelser, som lød noget rigorøse, om Udsalg af Varer fra Konkursboer o. s. v. I og for sig har Udvalget ikke ment, at man skulde ramme det Forhold, at det omtales, at man har købt Varer fra et Konkursbo, naar det virkelig er Tilfældet; det, som man har ment burde rammes, er Misbruget heraf, og derfor have vi draget dette særlig frem og stillet Krav om, at det dokumenteres ved Vareliste, der skal afleveres til Eftersyn for de i Sagen virkelig interesserede. Og det samme vil altsaa blive Tilfældet efter § 6 i de almindelige Tilfælde, at der finder Realisation af ved Ild, Vand o. s. v. beskadigede Varer Sted. Man har altsaa ikke ment overhovedet at være beføjet til at skride ind mod Realisation af Varer af en hvilken som helst Grund — det maa jo være den handlende tilladt —, men det, man har ønsket at